

ירצה 7 שנות מאסר על התעללות מינית באשתו

בית המשפט המחוזי בנצרת גזר 7 שנות מאסר על צעיר שהתעלל נפשית ופיזית ברעייתו [תפ"ח 28192-05-16]. השניים נישאו ובמהלך החודש לאחר מכן אנס אותה הצעיר כמה פעמים והתעלל בה פיזית ונפשית. הצעירה מתקשה להתאושש מאז, סבלה מהתמוטטות עצבים ומתקשה לחזור לתפקוד. השופטים ציינו כי יש להטיל עליו ענישה משמעותית, במיוחד לאור העובדה שלא הביע חרטה ואמפטיה.

הנאשם נישא לאשתו בשנת 2016, ומאז במשך חודש ימים, כולל במהלך ירח הדבש, ביצע בה התעללות פיזית ונפשית חמורה. המתלוננת הייתה בת 19 בעת שנישאה ומיד לאחר החתונה החל להכות אותה וקיים עימה יחסי מין מלווים במכות ונשיכות. במהלך החודש לאחר מכן כפה עליה לקיים עימו יחסי מין ואנס אותה כמה פעמים, כולל ביצוע מעשה סדום ואינוס בנסיבות מחמירות, לצד התעללות נפשית. הצעירה מתקשה להתאושש מאז, סבלה מהתמוטטות נפשית ואף ניסתה לשים קץ לחייה.

הנאשם נשפט בבית המשפט המחוזי בנצרת בתאריך 31.1.18 בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אסתר הלמן, כב' השופטת יפעת שטרית, כב' השופט סאאב דבור. הוא הורשע בעבירות של אינוס, אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום ותקיפת בת זוג.

ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם רמס ברגל גסה את עקרון שלמות הגוף וכבוד המתלוננת. הוא ביצע בה עבירות מין תוך שימוש באלימות קשה. תסקיר שירות המבחן העלה כי המתלוננת שקלה לשים קץ לחייה עקב ההתעללות שעברה. המאשימה ציינה כי המתלונן הבין היטב את מעשיו, התעלם מזעקותיה של אשתו ומסבלה, כפה עליה יחסי מין באלימות רבה ואף השפיל אותה והפליא בה את מכותיו. הוא ניצל לרעה את כוחו ואת תלותה של המתלוננת בו, אישה צעירה שאך זה נישאה, עברה לביתו והייתה תלויה בו; ב"כ הנאשם ציין כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-5 שנות מאסר בלבד, וכי אין הצדקה להטיל על הצעיר את העונש המקסימלי. הודגש כי להוציא שני מקרי האינוס שבהם הואשם, קיימו בני הזוג יחסי מין בהסכמה. נמסר כי הנאשם לא קיבל הדרכה מהי מערכת יחסים אינטימית וכי המעשים קשורים לבורותו ולחוסר בגרותו. ההגנה ביקשה להתחשב בגילו הצעיר, בחייו הנורמטיביים ומהעדר עברו הפלילי. צוין כי לא נשקפת ממנו כל מסוכנות ולכן הדגישה ההגנה את חשיבות השיקום בעניינו.

בית המשפט ציין את חומרתם היתרה של [עבירות מין במשפחה](#) ועל הצורך להחמיר בענישה לצורך הרתעה אישית וציבורית. במקרה דנן ההתעללות נמשכה תוך כדי ניצול תלות האישה וכללה התעללות פיזית ונפשית, שמטרתה הייתה הטלת פחד ואימה על האישה. יש להעדיף את שיקולי הענישה על שיקולי השיקום של הגבר. הודגש כי הגבר לא נטל אחריות על מעשיו ולכן המתלוננת נאלצה להעיד. נוסף על כך הנאשם כלל לא ביקש לקבל טיפול ואינו מגלה אמפטיה למתלוננת ולסבלה. בגין אלה נגזרו עליו 7 שנות מאסר, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך ₪ 30,000

ב"כ המאשימה, מדינת ישראל: עו"ד עידית עמיר.

ב"כ הנאשם: עו"ד ויסאם נבואני, ובשם עצמו.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}